

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Siyer Yayınları: 15
Siyer: 12

Eser Adı
İnsanlığın Kurtuluşu Hac
Ömrün Bereketi Umre

Yazar
Muhammed Emin Yıldırım

Editör
Muhammed Ali Alioğlu

Son Okuma
Hüseyin Yıldırım
Meltem Ortakçı

İç Tasarım
Mevlüt Sami Ertem

Kapak
Yalçın Yoncalık

Baskı & Cilt
Çalış Ofset
Davutpaşa Cad. Yılanlı Ayazma Sok. No: 8
Davutpaşa - Topkapı/İstanbul • Tel.: 0 (212) 482 11 04
Sertifika No: 45159

1. Baskı: Eylül 2011
8. Baskı: Temmuz 2023

ISBN: 978-605-8711-05-1 (Karton Kapak)
ISBN: 978-605-2375-06-8 (Ciltli Kapak)

Bağlar Mah. 24. Sok. No: 10/A Güneşli Bağcılar/İstanbul

Tel & Fax: (0212) 544 76 96 – (0212) 544 58 46 • **Wp Hattı:** (0546) 544 76 96

Sertifika No: 22574

www.siyerkitap.com | satis@siyeryayinlari.com

İNSANLIĞIN KURTULUŞU

HAC

ÖMRÜN BEREKETİ

UMRE

Muhammed Emin Yıldırım

Muhammed Emin Yıldırım

1973 yılında Erzurum'un Horasan ilçesinde dünyaya geldi. İlkokulu bitirdikten sonra, orta ve lise eğitimi yıllarında bir yandan da medresede Arapça ve temel İslâmî ilimler alanlarında dersler almaya başladı. Ardından 1989'da İstanbul'a gelerek İslâmî ilimlerdeki eğitimine devam etti. 1999 ile 2004 yılları arasında Mısır'da Arapça ve İslâmî ilimleri de kapsayan eğitim çalışmalarında bulundu.

1995 yılından itibaren düzenli olarak haftalık dersler vermeye başladı. Bilahare bu dersleri, Hikmet Vakfı'nda ve Hikmet Derneği'nde sürdürdü.

Ekim 2010'da İstanbul/Eyüpsultan'da tarihi Zekai Dede Konağı'nda faaliyetlerine başlayan Siyer Vakfı'nın kurulmasına öncülük etti. Her hafta cumartesi günleri düzenli olarak söz konusu vakıfta "siyer ve sahâbe" konulu halka açık dersler vermektedir. Bu derslerin tamamı www.siyertv.com internet sitesinden ve Siyer TV Youtube kanalından yayınlanmaktadır.

Siyer alanında araştırma ve eğitim çalışmalarına devam eden Muhammed Emin Yıldırım, evli ve üç çocuk babasıdır.

Yayınlanmış Eserleri

- İbadetin Beyni Dua (2002)
- İnsanı İlişkilerde İlahî Ölçü (2004)
- Vahyi Hayata Taşımak (2005)
- Alemlere Rahmet Hz. Muhammed (sas) (2006)
- Sahâbeyi Nasıl Anlamalıyız? (2007)
- Dârü'l-Erkam, Vahyin Nüzûl Sürecinde Şahsiyet Eğitimi (2008)
- Hz. Peygamber'in (sas) Albümü (2010)
- Siyer Atlası (Tahkik ve Notlandırma) (2010)
- Efendimiz'i (sas) Sahâbe Gibi Sevmek (2011)
- Risâlet Davasının Annesi/Hz. Hatice (2011)
- Efendimiz'in (sas) Havârisi ve İhlâs Abidesi Zübeyr b. Avvâm (2011)
- İnsanlığın Kurtuluşu Hac, Ömrün Bereketi Umre (2011)
- Yaşayan Şehit/Şehîdül-Hayy Talha b. Ubeydullah (2012)
- Ümmetin Emini/Ebü Ubeyde b. Cerrâh (2012)
- Aslan Pençesi, Hamâset Kahramanı/Sa'd b. Ebî Vakkâs (2013)
- Asr-ı Saâdet'te Ticaret ve Tüccar Sahâbiler (2014)
- Suffa Meclisleri - Kur'an Dersleri (2015)
- Suffa Meclisleri - Siyer Dersleri (2016)
- Neden ve Nasıl Siyer Öğrenmeliyiz ? (2018)
- Tarihi ve Sosyal Yapısıyla Siyer Coğrafyası (2018)
- Görev ve Yetkileri Açısından Hz. Peygamber (sas) (2018)
- Suffa Meclisleri - Sahâbe Dersleri (2018)
- Muhteşem Ahlâk-1 / Evlilik Ahlâkı (2019)
- Sahâbe İklimi / En Güzel Örneğin (sas) En Güzel Örnekleri - 4 Cilt (2019)
- Muhteşem Ahlâk-2 / Aile Ahlâkı (2019)
- Abdullah Olmak (2019)
- Muhteşem Ahlâk-3 / Çocuk Yetiştirme Ahlâkı (2020)
- Herkes İçin Siyer (Mekke Dönemi) (2021)
- Herkes İçin Siyer (Medine Dönemi) (2021)
- Muhteşem Ahlâk-4 / Kardeşlik Ahlâkı (2022)
- Suffa Meclisleri - Sünnet Bilinci Dersleri (2022)

İçindekiler

Söz Başı	11
----------------	----

Birinci Bölüm

İNSANLIĞIN KURTULUŞU HAC

1. Hac, İslâm'ın Beş Temel Esasından Biridir	23
2. Hac, Hatırlatmak İçin Hatırlamak, Diriltmek İçin Dirilmektir...27	
3. Hac, Kavuşmak İçin Terk Etmektir	31
4. Hac, Hayatın Anlamı, Mahşerin Provası ve Cennetin Bir Kokusudur	35
5. Hac, İslâm'ın Lisanında Hem Özel/Ayrıcalıklı Hem Önemli Bir İbadettir	39
6. Hac, Sembollerin Arkasında Saklı Duran Hakikatlerin Anlaşılmasıyla Daha Fazla İstifade Edilecek İlâhî Bir İkramdır ..43	
7. Hac, İnsanın Kendi Küçüklüğünün Farkına Vararak Büyüklerin Ayak İzlerini Takip Etmeye Çalışmasıdır	51
8. Hac, Kaderi Tavaf Olan İnsanın, Varlık Âlemi İçerisinde Evrensel Harekete Katılarak Kâinatın Ahengine Ayak Uydurmasıdır.....61	
9. Hac, Teslimiyeti, Fedakârlığı, Sadakati, Dolayısıyla İmanı Yenilemek, Takviye Etmek, Güçlendirmektir.....64	
10. Hac, İslâm'ın İbadetler Mecmuasının Son Sözüdür	67
11. Hac, Gidip Gelince Biten Bir İş Değil, Asıl Dönünce Başlayan Bir Süreçtir	71
12. Hac, Her Yönüyle Anlaşılacak ve Anlatılabilecek Bir İbadet	75

İkinci Bölüm

ÖMRÜN BERKETİ UMRE

1. Umre, Hayatın İmarına ve Ömrün Bereketine Vesile Olan Bir Nimettir.....	83
2. Umre, Çok Faziletli ve Hayırlı Bir Ameldir	86

3. Umre, Her Menâsikiyle Küçük Bir Hacdır	89
4. Umre, Günahların Affının En Önemli Vesilesidir	92
5. Umre, Efendimiz'in (sas) Hayatı Boyunca Dört Kez Yaptığı Bir ibadettir	95
6. Umre, Duanın Merkezine Bir Yolculuktur, Öyleyse Gidenden Dua İstenmelidir.....	99
7. Umre, Büyük Bir Nimet Olan Haccın Bir Şükrüdür	102
8. Umre, İlâhî Sevapları/Armağanları Elde Etmenin En iyi Yoludur.....	105
9. Umre, Manevi Kazançlarının Yanında, Maddi Faydalarda Sağlayan Bir İkrâm-ı İlâhiyedir.....	108
10. Umre, Ramazan Ayında Yapıldığında, Hac Kadar Sevap Kazandıran Bir İhsan-ı Rahmaniýedir	112
11. Umre, Efendimiz'in (sas) Beyanları ve Uygulamaları ile Tekrar Düzenlenmiş Bir İbadettir	115
12. Umre ve Hac, Müminin Hayatta Elde Edeceği En Sevimli Nimetlerdir, Öyleyse İmanın Kemâli Adına İnfak Edilmelidir.....	118

Üçüncü Bölüm

NURLU ŞEHRİN NURLU SAKİNİ EFENDİMİZ (sas)

Medine Konuşuyor Duyan Var mı?	128
Dünyadaki Cennet: Ravza-i Mutahhara.....	132

Dördüncü Bölüm

EFENDİMİZ'İN (sas) HACCI

Efendimiz'in (sas) Umre ve Hac Günlüğü.....	143
Efendimiz'in (sas) Umreleri.....	143
Efendimiz'in (sas) Hac Günlüğü	145
Kaynakça.....	165
Dizin	169

﴿لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ
لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ
إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ﴾

*“Lebbeyk Allahumme lebbeyk!
Lebbeyke lâ şerîke lek lebbeyk!
İnnel hamde ve’n-ni’mete lek ve’l-mülk!
Lâ şerîke lek!”*

*“Buyur, Allah’ım buyur!
Buyur ki senin ortağın yok,
Emrine amadeyim buyur!
Hamd sana, nimet senden, mülk senin...
Ortağın da yoktur senin.”*

(Buhârî, “Hac”, 26; Müslim, “Hac”, 3;
İbn Mâce, “Menâsik”, 15; Ebû Dâvûd, “Menâsik”, 26)

﴿ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
وَهُدًىٰ لِلْعَالَمِينَ ﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ
إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ
الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ
غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴾

“Şüphesiz, âlemlere bereket ve hidâyet kaynağı
olarak insanlar için kurulan ilk ev (mâbet),
Bekke vadisindeki Kâbe’dir. Onda apaçık
deliller ve Makâm-ı İbrâhim vardır. Oraya
kim girse güven içinde olur. Yolculuğuna
gücü yetenlerin hacetmesi, Allah’ın insanlar
üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse (bu
hakkı tanımazsa) şüphesiz Allah kimseye
muhtaç değildir, her şey O’na muhtaçtır.”

(Âl-i İmrân, 3/96, 97)

﴿ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ
ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴾

“İnsanlar arasında hacı ilan et ki gerek
yaya olarak gerekse nice uzak yoldan
gelen yorgun argın develer üzerinde,
(senin bu davetine uyarak) gelsinler.”

(Hac, 22/27)

﴿مَنْ حَجَّ لِلَّهِ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ
يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ﴾

“Kötü söz söylemeden ve büyük
günah işlemeyerek Allah için hacceden
kimse, annesinden doğduğu günkü gibi
günahsız olarak yurduna döner.”

(Buhârî, “Hac”, 4)

Efendimiz (sas) Veda Haccı için
Zülhuleyfe’den yola çıktığında şöyle dua etti:

﴿اللَّهُمَّ حَجَّةٌ لَا رِيَاءَ فِيهَا، وَلَا سُمْعَةً﴾

“Ey Allah’ım! Bu haccımı içinde gösteriş
ve şöhret bulunmayan bir hac kıl!”

(İbn Mâce, “Menâsik”, 4)

﴿الْحَجَّاجُ وَالْعُمَّارُ وَفَدُّ اللَّهِ إِنْ دَعَوْهُ أَجَابَهُمْ

وَإِنْ اسْتَغْفَرُوهُ غَفَرَ لَهُمْ﴾

“Hacılar ve umreciler Allah’ın
elçileridir. Onlar dua ettiklerinde
duaları kabul edilir, mağfiret/af
dilediklerinde onlar bağışlanılır.”

(İbn Mâce, “Menâsik”, 11)

Söz Başı

Hamd, âlemlerin Rabbi hiçbir şeye ihtiyacı olmayan, kullarına sonsuz merhamet eden; yol gösterici olarak onlara peygamberler ve kitaplar gönderen, sayılması mümkün olmayan nimetler bahşeden ve o nimetlerden biri olan haccı bizlere farz kılan Allah'a (cc) olsun.

Salât ve selam, tahiyyat-i ikram ve her türlü ihtiram, yolumuzun yegâne rehberi, hayatımızın tek önderi, kurtuluşumuzun biricik vesilesi; bize bilmediklerimizi öğreten insanlığın muallimi, haccın ve umrenin nasıl yapılacağını bize gösteren, mana ve maksadını bize kavratran Efendimiz'e (sas), onun âline, ashâbına ve etbainâ olsun.

Selam, Efendimiz (sas) ve kutlu ashâbının yolundan yürümeye çalışan, haccı ve umreyi diriliş vesilesi kılan, mebrûr bir hac yapmak için ızdırap çeken, gidince kıymetini bilen, gidemeyince hasretiyle yanan tüm mümin ve müminelerin üzerine olsun.

Devir, Emeviler dönemidir. Medine'de ise vali, Ümeyyeoğulları'ndan Mervân b. Hakem'dir. Efendimiz ve sahâbenin -tabiri câiz ise- tırnaklarıyla kazıyarak inşa ettikleri "*imâmet/hilafet*" çizgisinin hızla "*saltanata*" kaydığı bir zamandır. Kimsenin korkusundan sesini dahi çıkaramadığı o zorlu günlerle ilgili olarak Ahmed b. Hanbel'in *el-Müsned*'inde ve Hâkim en-Nisâbü'rî'nin *el-Müstedrek*'inde şöyle bir rivayet nakledilir:

Dâvûd b. Ebî Sâlih anlatıyor: Ebû Eyyûb el-Ensârî (ra), o günlerde olan hadiselerden o kadar sıkılmıştır ki bir gün evinden çıkmış doğruca Hücre-i Saâdet'e gitmiş, başını hücrenin eşiğine koymuş, Medine'nin o anki hâlini Allah Resûlü'ne (sas) şikâyet etmeye başlamıştır. Bu tabloyu görenler hemen koşmuş durumu vali Mervân'a bildirmişlerdir. Mervân b. Hakem de büyük bir sinirle oraya gelmiş, “*Sen ne yaptığını zannediyorsun böyle; taştan medet mi umuyorsun!?*” diyerek Ebû Eyyûb el-Ensârî'yi sert bir şekilde uyarmıştır. Ebû Eyyûb el-Ensârî başını kaldırmış, gözlerindeki yaşları silecek kimselerin önünde konuşmak için cesaret bulamadığı Mervân'a şöyle demiştir: “*Ben ne yaptığımı çok iyi biliyorum. Ben taştan topraktan medet umuyor değil, hâlimizi Allah Resûlü'ne arz etmeye çalışıyorum. Vallahi o bir gün şöyle buyurmuştu: ‘Din işlerini ehil olanlar üstlendi mi dinin için kaygılanma, ancak ehil olmayanlar din işlerini üstlendi mi dinin için ne kadar endişelensen, ne kadar ağlasan yeridir.’ İşte ben burada bu hâlimizi arz ediyorum.*”^[1]

Ne zaman Mescid-i Nebevî'nin, Cibril Kapısı'ndan girip, Hücre-i Saâdet'i sağıma alıp o dar mekânda otursam Ebû Eyyûb el-Ensârî'nin bu hatırası aklıma gelir, orada her oturduğumda Hücre-i Saâdet'in eşiğine başımı koymuş gibi hissedirim. Onun kutlu hanesinin eşiğine baş koyup dertleşmek, içini dökmek; hataları itiraf edip iyileştirmek için söz vermek, bütün yanık sinelerin en büyük arzusudur. İşte hac veya umre bu büyük arzunun gerçekleşmesinin en büyük vesilesidir.

Umre maksadı ile bulunduğumuz bu mübarek topraklarda nicedir yazmaya çalıştığım kitabımın ön sözünü şu an Efendimiz'in (sas) huzurunda yazmanın heyecanı

[1] Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned*, 4/422; Hâkim, *el-Müstedrek*, 4/ 560.

içerisindeyim. Onun huzurunda, Mescid-i Nebevî’de, Hz. Ebû Bekir ve Hz. Ömer’in karşısında, Hz. Fâtıma’nın evinin hemen yanı başında, Suffa Mektebi’nin izlerinin bulunduğu bu mübarek mekânda kalem zor yürüyor, akıllar ve zihinler duruyor, kalp yerinden çıkacakmış gibi çarpıyor, gözyaşları elinizdeki notları ıslatıyor... Tatmayan bilmez, tadan ise anla-tamaz... Allah’ım! Bu güzel hâlden bizleri hiçbir zaman geri bırakma!

Hac ve umreyi yazmak gerçekten kolay bir iş değil. Me-sele hatıraları yazmaksa bu kolay,mmesele işin fıkhını/ilmi-halini yazmaksa bu da kısmen kolay, yok eğer mesele işin hikmetini, manasını ve maksadını yazmaksa bu hiç de ko-lay değil. Çünkü hac gibi her adımında yüzlerce mana saklı bir ibadeti, bütün yönleriyle ele alıp hikmet, mana ve maksat düzleminde incelemek -işin hemen başında itiraf edelim ki- imkânsız bir şeydir. Zaten haccın her şeyini anladığını iddia edenler, ondan hiçbir şey anlayamayanlardır. O öyle bir iba-det ki ilk insandan bugüne, bugünden son güne her an keş-fedilmeyi bekleyen bir hazinedir. Bizim de yapmaya çalıştı-ğımız bu ilâhî hazineden bir kaşık alabilmek, anlayabilmek ve o anladığını bu satırları okumaya tenezzül edenlerle pay-laşabilmektir.

Bu kitabımızda biz, haccın ve umrenin nasıl yapıldığın-dan ziyade ne olduğunu ya da daha doğru bir ifade ile “anla-mı” üzerinde durmaya çalıştık. Bu aziz dinin mensupları ola-rak bizler, Rabbimizin bizden istediği her yükümlülüğe ve her ibadete, “Nedir?” ve “Nasıl yapılır?” sorularını sormak zo-rundayız. Bu sorular bize işin mahiyetini ve usûlünü öğrete-cektir. Ne yazık ki bizler çoğu zaman işin nasıllığı üzerinde yoğunlaşır, kılı kırk yararcasına şekle ve zahire takılır ama aynı oranda meselenin mahiyeti üzerinde durmayız. Yapılan ibadetin anlam, hikmet ve maksadı ihmal edildiği için de ne

yazık ki ortaya çıkması gereken faydadan da mahrum kalırız. Üzerinde duracağımız hac ve umre ibadeti de bu tespit-ten beri değildir.

Düşünün her geçen yıl, insanımızın bu topraklara olan ilgisi katbekat artarak fazlalaşmakta, hac veya umre maksadı ile gelenlerin sayısı sadece bizim ülkemiz ölçeğinde konuşursak yarım milyona yaklaşmaktadır. Gelen hacılarımız veya umrecilerimiz gerçekten bu büyük ibadetin mana ve maksadını kavrayıp burada kazandıkları manevi havayı ve atmosferi geldikleri topraklara taşıyabilseydi hâlimiz böyle mi olurdu? Demek ki ortada büyük bir sorunumuz var, hac ve umre gibi ilâhî bir ikram ve sermaye elimizde olmasına rağmen kazanılan manevi seviyenin muhafaza edilememesinin ve taşınamamasının altında yatan sebep veya sebepler var. İşte bu sebeplerin başında gelen en önemli husus, mese- lenin mana, hikmet ve maksadının tam olarak anlaşılmasıdır.

Âcizane biz bu çalışmamızda bu konunun üzerine eğil- dik. Hac ve umrenin nasıl yapıldığından ziyade, mahiyetle- ri/ne oldukları üzerinde durmaya gayret ederek şu soruların cevaplarını bulmaya çalıştık:

Hac ve umre deyince ne anlamalıyız?

Haccın ve umrenin mahiyeti nedir?

Neden Rabbimiz bizden böyle bir ibadet istemiştir?

Bu muhteşem ibadetin yapılması, yapana neler ka- zandırır, neler kazandırtmalıdır?

Hac ve umrenin içinde bulunan menâsiklerin ve şeâir/ sembollerin gerçek anlamları nelerdir?

Oraya gidince iş biter mi? Yoksa asıl iş, döndükten sonra mı başlar?

Efendimiz (sas) ve onun mübarek ellerinde yetişen sahâbenin dünyasında hac ve umre nerede durmaktadır?

Elinizdeki bu eser, bu sorulara ve daha nice üzerinde durulması gereken noktalara dikkat çekmektedir.

Kitabımız dört ana bölümden oluşmaktadır.

Birinci Bölüm: “İnsanlığın Kurtuluşu: Hac” başlığını taşımaktadır. Bu başlık altında on iki madde hâlinde haccın mahiyetine dair önemli gördüğümüz hususları takdim etmeye çalıştık.

İkinci Bölüm: “Ömrün Bereketi: Umre” başlığını taşımaktadır. Bu başlık altında da özel olarak umrenin üzerinde durduk; “Hacc-ı Asgar/Küçük Hac” sayılan umre ibadetinin de mana ve maksadını anlayabilmemizi sağlayacak bazı hususları nazara vermeye çalıştık. Aynen hac konusunda olduğu gibi umre konusunu da on iki madde ile açıkladık.

Üçüncü Bölüm: “Nurlu Şehrin, Nurlu Sakini: Efendimiz (sas)” başlığını taşımaktadır. Bu bölümde ise kısa da olsa hac ve umre yolculuklarının olmazsa olmaz ziyaret mahalli olan Medine’nin üzerinde durduk. Medine’yi ziyaret etmenin ne anlama geldiği konusunda bazı bilgileri sizlere takdim ettik.

Dördüncü Bölüm: “Efendimiz’in (sas) Haccı” başlığını taşımaktadır. Kitabımızın dördüncü ve son bölümünde ise hayatın her alanına ve her anına dair bize rehberlik eden Efendimiz’in haccını ele aldık. Bir “hac günlüğü” formatında, ulaşabildiğimiz kaynaklar ışığında yaptığı son haccını gün gün tespit ederek anlamaya ve aktarmaya çalıştık.

İstifadeye vesile olması duası ile Rabbim sâlih bir amel olarak bizden kabul buyursun.

Her kitap kâtibi için değerlidir. Çünkü üzerinde ter dök-müş, bedel ödemiş, sancı çekmiştir. Bu çalışma da diğer kitap çalışmalarımız gibi üzerinde yoğun bir çaba harcayarak oluşturulmuştur. Ancak bu kitabın diğerlerinden çok önemli bir farkı vardır. O fark şudur ki bu kitabın büyük bölümünün son üç yıldır gidip geldiğimiz hac ve umrelerimizde yazılmasıdır. En son Haziran 2011 döneminde kardeşlerimizle beraber bulunduğumuz umre programında da son şekli verildi. Hâl böyle olunca kitabın her satırına o güzel toprakların tatlı bir hatırası düştü. İşin en güzel tarafı ise kitabın ön sözünün büyük bir kısmı Mescid-i Nebvî’de, size başta bahsettiğim mekânda yazıldı.

Rabbime duam odur ki bu güzel topraklardan bizleri mahrum etmesin. Yüreği buraların hasreti ile yanan kardeşlerimize buralara gelmeleri için bizleri vesile kılsın. Haccın ve umrenin mana, maksat ve hikmetlerini kavrayarak bir ömür buralarda kazanılan manevi atmosferi üzerimizde daim eylesin. Bu küçük ve hatadan beri olmayan çalışmayı bu uğurda ortaya konmuş sâlih bir amel olarak kabul buyursun. Yolundan, rızasından, rahmetinden ve mağfiretinden bizi mahrum eylemesin. Âmin.

Sözün başında da sonunda da âlemlerin Rabbi olan Allah’a hamd ederiz.

O’nun resûlü ve nebîsi, âlemlere rahmet olarak gönderilen Efendimiz’e (sas) salât ve selamların en güzelini takdim ederiz.

Muhammed Emin Yıldırım
3 Şevval 1432/1 Eylül 2011
Eyüpsultan/İstanbul